

Investigating the Factors Influencing Improvement of Socially Desirable Behavior of Women with Emphasis on Public Sport

V. Nowzari¹, M. Arabi², and Sh. Alam³

1. Assistant Professor, Department of Sport Management, Arsanjan Branch, Islamic Azad University, Arsanjan, Iran (Corresponding Author)
2. PhD student, Sport Management, Islamic Azad University, Shoushtar Branch, Shoushtar, Iran
3. Assistant Professor, Department of Sport Management, Imam Khomeini Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Received: 14
Jan 2020

Accepted: 04
Apr 2020

Keywords:
Desirable
behavior, sport,
women,
community

Abstract

The present study was conducted to investigate the factors influencing improvement of socially desirable behavior of women with emphasis on public sport. The statistical population of the study was consisted of all the employees of the FFS, the experts in the field of human sport in the Ministry of Sport and Youth, as well as the staff of the FTT and FTF. Due to low volume of the statistical population, the entire statistical population was considered as the research sample based on the integer sampling method. Finally, a total of 123 questionnaires were analyzed after distribution of the research questionnaires. The results showed that improvement of socially desirable behavior of women was significantly influenced by the motivation, emotional, social, personal, scientific, and cultural factors. Knowledge-related factors had the highest effect.

Extended Abstract

Objective

Women are identified as one of the most important groups in the sport. Improving women's athletic participation and enhancing their level of activity in public sport is an

important issue, especially in Iran. Lack of participation by women in Iran has led to major weaknesses in Iranian sport (1). On the other hand, as the population of women in the country is large, lack of development of their sport participation can have adverse

1. Email: v_nowzari@yahoo.com

2. Email: m.arabi45@gmail.com

3. Email: shahramalam@yahoo.com

effects on society. On the other hand, the improvement of social desirable behavior of women with emphasis on public sport can be identified as a capital in the country that has behavioral, social and cultural effects (2). However, the research vacuum on factors affecting the improvement of social desirable behavior of women, especially in the field of sport, has led to insufficient evidence for improving the desirable social behavior of women with emphasis on public sport. Failure to identify factors affecting the improvement of social desirable behavior of women with emphasis on public sport has led to major problems in the process of creating and forming desirable social behavior of women in the field of sport in Iran. Therefore, the present study aims to investigate the factors affecting the improvement of social desirable behavior of women with emphasis on public sport. What are the factors affecting the improvement of social desirable behavior of women with emphasis on public sport?

Instruments and Data Collection

The research method was descriptive-analytical and the causal method was based on structural equation modeling. The statistical population of the study consisted of all employees of the FFS, experts in the field of public sport in the Ministry of Sport and Youth, the staff of the FTT, and the FTF. Due to the low volume of the statistical population, based on the integer sampling method, the entire statistical population was identified as the research sample. Finally, after distributing the research questionnaires, 123 questionnaires were analyzed. Data were collected using a question-

naire was used to investigate the factors affecting the improvement of social desirable behavior of women with emphasis on public sport. This questionnaire was designed according to the Delphi method and was conducted among 12 knowledgeable experts in the field of research. This questionnaire has 36 questions. Responses to this scale are scored on a five-point Likert scale from 1 (strongly disagree) to 5 (strongly agree). The reliability of the questionnaire was 0.87. Also, the validity of this questionnaire was evaluated and verified using the opinions of some sports experts. Descriptive and inferential statistics were used for data analysis. Descriptive statistics were used as mean and standard deviation. Inferential test was used to determine the distribution of research data. Structural equation test was also used to investigate the research objectives. The whole process of data analysis was done in SPSS and PLS software.

Results

The results showed that 36 micro factors were divided into six categories of motivational factors, knowledge factors, individual factors, cultural factors, social factors and emotional factors. The results showed that all of them were significantly influenced to improve social desirable behavior of women with emphasis on public sport, motivational, emotional, social, individual, scientific and cultural factors. Among the knowledge factors with an impact factor of 0.906 has the most effect. According to the reported indices and other indices, such as divergent validity by Fornell and Larcker

method, it was found that the present model has a good fit.

Conclusion

The present study also revealed that among the identified factors, social factors are the second most important factor in improving social desirable behavior of women with emphasis on public sport. In their research, Trigueros et al. (2020) found that social problems play an important role in improving the social desirable behavior of individuals through their gravity (3). Bruner et al. (2018) also found that social aspects can undermine individuals' desirable social behavior by improving interpersonal relationships as well as building mutual trust and security (4). Social Aspects One of the most important issues in the process of forming desirable social behavior. In other words, actions in the environment tend to lead people to create and institutionalize a behavior. According to the theory of planned

behavior, and according to research by Zhang et al. (2020), the social environment through its attractiveness can influence individuals' intentions to exercise and participate in sports (5). According to the theory of planned behavior, behavioral intention is a key point in the formation of socially desirable behavior. Therefore, social factors can influence the behavior of women and can lead to the formation of socially desirable behavior in the field of public sport. In interpreting this, it is important to note that social factors cause individuals to interact with other groups and individuals while engaging in sports activities to somehow become aware of the importance of favorable social behavior in sport. On the other hand, social factors cause the life of individuals to be influenced by the promotion of interfaith and intimate intimacy and to influence the improvement of social desirable behavior of women in public sport.

مقاله پژوهشی

ارائه مدل عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی

ولی نوذری^۱، محمد عربی^۲، و شهرام علم^۳

۱. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد ارسنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، ارسنجان، ایران (نویسنده مسئول)
۲. دانشجوی دکتری، مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، شوشتر، ایران
۳. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد یادگار امام خمینی (ره)، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی طراحی گردید. جامعه آماری پژوهش کلیه کارکنان فدراسیون ورزش همگانی، کارشناسان آگاه به حوزه ورزش همگانی در وزارت ورزش و جوانان، کارکنان هیئت ورزش همگانی استان تهران، کارشناسان ورزش همگانی سازمان شهرداری تهران را تشکیل داد که تعداد آنان حدود ۱۴۰ نفر بود. به دلیل پایین بودن حجم جامعه آماری، بر اساس روش نمونه گیری تمام شمار، تمامی جامعه آماری به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. در نهایت پس از پخش پرسش‌نامه‌های پژوهش، تعداد ۱۲۳ پرسش‌نامه مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد جهت بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی، عوامل انگیزشی، احساسی، اجتماعی، فردی، دانشی و فرهنگی به صورت معناداری تأثیرگذار می‌باشند. در این بین عوامل دانشی بیشترین تأثیر را دارا می‌باشد.

تاریخ دریافت:

۱۳۹۸/۱۰/۲۴

تاریخ پذیرش:

۱۳۹۹/۰۱/۱۶

واژگان کلیدی:

رفتار مطلوب، ورزش، زنان، اجتماع

مقدمه

ورزش همگانی به عنوان یکی از مناسب‌ترین و مطلوب‌ترین فعالیت‌ها در تمامی جوامع مشخص شده

است (آیالا، وانیگر، فاولکنر و ریلی اسچمیدا؛ ۲۰۲۰). فواید بی‌شمار جسمانی و روانی ورزش همگانی سبب گردیده تا تلاش جهت توسعه آن در جوامع مختلفی انجام گردد (دارسی، لوک و تایلور؛ ۲۰۱۷). از طرفی ورزش همگانی به عنوان یکی از زیربناهایی اصلی ورزش به واسطه بهبود مشارکت ورزشی افراد؛ سایر جنبه‌های مهم ورزشی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

1. Email: v_nowzari@yahoo.com
2. Email: m.arabi45@gmail.com
3. Email: shahramalam@yahoo.com

2. Darcy, Lock & Taylor

1. Ayala, Waniger, Faulkner & Riley-Schmida

مطلوب آن را اجرایی نمایند. مشارکت ورزشی از نگاه اجتماعی یک فعالیت و رفتار مناسب می‌باشد که در صورت عمل به آن توسط افراد، گامی مثبت از سوی آنان جهت توسعه و تکامل جامعه برداشته شده است (سوسامست، رئیس و پوهسی، ۲۰۱۷).

با توجه به تأثیرات مهم ورزش خارج از جسم و روح افراد، سبب شده تا ورزش به عنوان یک راهکار مهم در حل مشکلات اجتماعی، هویتی و فرهنگی افراد مشخص گردد (هاریسون و نارایان، ۲۰۰۳). با توجه به اینکه تمامی افراد نسبت به محیط خود مسئول هستند، مشارکت ورزشی افراد می‌تواند به عنوان یک رفتار مطلوب اجتماعی در جوامع مشخص باشد (راتن^۵ و همکاران، ۲۰۰۷). رفتار مطلوب اجتماعی، از جمله رفتارهای مورد تایید جوامع است که می‌توان به عنوان یک سرمایه ملی بطور اعم و سرمایه اجتماعی بطور اخص تلقی نمود. این رفتارها احساس همدردی، نگرانی و مراقبت و اخلاقیات را بیان نموده و در قالب خدمت به مردم، در تعالیم آسمانی اسلام، از موقعیت ممتازی برخوردار هستند (خضرو، مولایی و طایف نیا، ۲۰۱۶). به واسطه فواید بیشمار ورزش و کسب مزایایی مختلف از جانب آن، مشارکت ورزشی و شرکت در فعالیت‌های ورزشی همگانی می‌تواند به عنوان یک رفتار مطلوب اجتماعی مزایایی بیشماری فردی و گروهی را به ارمغان آورد (برونر، بوردلی و کوتی، ۲۰۱۴). رشد شاخص‌های اجتماعی جوامع، بهبود تعاملات بین فردی و ایجاد گروه‌های اجتماعی برخی از فواید درک شده از جانب ورزش همگانی می‌باشد که سبب شده است از آن به عنوان یک رفتار مطلوب اجتماعی نام برده شود. رفتار مطلوب اجتماعی می‌تواند ضمن بهبود شرایط اجتماعی

اهمیت ورزش همگانی سبب گردیده است تا توسعه آن به عنوان یکی از اهداف مهم در دولت‌ها مشخص گردد (ویدوپ، کینگ، پارنل، کوتس و میلوارد، ۲۰۱۸). ورزش همگانی به واسطه بهبود مشارکت ورزشی افراد؛ سبک زندگی را فعال می‌کند (رسی^۲ و همکاران، ۲۰۲۰).

اهمیت مشارکت ورزشی در حال حاضر سبب گردیده است تا تلاش‌هایی جهت بهبود آن انجام گردد. برنامه‌های بسیاری در جهت تقویت مشارکت ورزشی و توسعه ورزش همگانی انجام شده است که دارای آثار متفاوتی بوده‌اند. در مسیر ارتقا و گسترش مشارکت ورزشی نیاز است تا به تمامی جوانب و مسائل تأثیرگذار توجه گردد (بل^۳ و همکاران، ۲۰۱۷). اهمیت مشارکت ورزشی منجر به این امر شده است که هزینه‌ها و منابع گسترده‌ای در سطح جهان جهت توسعه آن ایجاد گردد. اگرچه موفقیت‌های بی‌شماری در این خصوص ایجاد شده است اما به علت عدم بررسی‌های جامع و دقیق، منابع، زمان و تلاش‌های گسترده‌ای به هدر رفته است (ویدوپ و همکاران، ۲۰۱۸).

در جهت توسعه مشارکت ورزشی نیاز است تا افراد آگاهی لازم در خصوص محیط، ماهیت ورزش، فعالیت‌های ورزشی برنامه‌ریزی شده و همچنین گروه‌های اجتماعی موجود در ورزش را داشته باشند. به عبارتی انتظار می‌رود با ایجاد بستری جهت بهبود مشارکت ورزشی افراد، آنان را به صورت عمیق به ورزش وارد نمود (اسچردر و کلاوس، ۲۰۱۷). از طرفی اهمیت ورزش و فواید بیشمار آن سبب گردیده است تا امروزه انتظار داشت که افراد خود ضمن آگاهی از این مساله به ورزش متمایل شوند و به عنوان یک رفتار

5. Sousa-Mast, Reis & Puhse
6. Harrison & narayan
7. Rutten
8. Bruner, Boardley & Côté,

1. Widdop, King, Parnell, Cutts & Millward
2. Recce
3. Bell
4. Scheerder & Claes

هنجارهای اجتماعی برگرفته شده از مسائل محیطی سبب ایجاد رفتار مطلوب اجتماعی می‌گردد. در پژوهش‌های مختلفی از ورزش به عنوان رفتار مطلوب اجتماعی یاد شده است. استراندبو، باکن و اسلتن^۹ (۲۰۱۹) مشخص نمودند یک رفتار مطلوب اجتماعی در حوزه ورزش ناشی از برخی فرهنگ‌سازی‌ها جهت تغییر در نگرش افراد در خصوص ورزش می‌باشد. ژانگ، ژانگ، وان، هائو و هودس^{۱۰} (۲۰۲۰) اظهار نمودند بهره‌گیری از تئوری رفتار برنامه‌ریزی شده می‌تواند در شکل‌گیری رفتارهای ورزشی و همچنین ایجاد سبک زندگی فعال در میان دانش‌آموزان تاثیر گذار باشد. ژئو، شان، لی و ژانگ^{۱۱} (۲۰۲۰) نیز دریافتند محیط نقش مهمی در شکل‌گیری قصد رفتاری افراد در خصوص مشارکت ورزشی دارند. استیکوبنتون، بروتون، مورس، باروود و کونتر^{۱۲} (۲۰۱۸) ضمن بهره‌گیری از تئوری تغییر رفتار مشخص نمودند که جهت پایداری مشارکت ورزشی افراد در ورزش نیاز است تا ضمن بهبود وضعیت دانش افراد به ورزش و همچنین متعهد نمودن آنان به ورزش به ایجاد تغییر در نگرش و رفتار آنان اقدام نمود. ویس‌بجورنستال، لاوی و اوملی^{۱۳} (۲۰۰۹) اعلام داشتند که ورزش به واسطه فواید خود به عنوان یک ضرورت مشخص شده است که حضور در آن به صورت فعالیت‌های تفریحی-همگانی می‌تواند به عنوان یک وظیفه اجتماعی مشخص گردد. از طرفی ایمی، یونگ، هارولی، چاریتی و پائینی^{۱۴} (۲۰۱۳) مشخص نمودند که افراد به واسطه حضور خود در ورزش و شرکت در

سبب کاهش معضلات افراد در اجتماع گردد (هاستی و شاری؛ ۱۹۹۹). اهمیت رفتار مطلوب اجتماعی منجر به ایجاد نظریه-های مختلفی در خصوص شده است. فابس، کارلو، کوپانوف و لایبلی^{۱۵} (۱۹۹۰) یکی از قدیمی‌ترین پژوهش‌ها در حوزه رفتار مطلوب اجتماعی را مرود بحث و بررسی قرار دادند. آنان اشاره داشتند که شکل‌گیری یک رفتار مطلوب اجتماعی تحت تاثیر مسائل فردی صرف قرار دارد. پندر، دویدیو، پیلیاوین و اسپرودر^{۱۶} (۲۰۰۵) در ادامه روند پژوهش‌های مربوط به رفتار مطلوب اجتماعی مشخص نمودند که مسائل ژنتیکی نیز بین ۳۰ تا ۶۰ درصد این رفتارها را تحت تاثیر قرار می‌دهد. این در حالی بود که مسائل محیطی در تحقیقات فابس و همکاران (۱۹۹۰) و پندر و همکاران (۲۰۰۵) کمترین نقش را داشت. در ادامه پژوهش‌ها و نظریه‌های مربوط به رفتار مطلوب اجتماعی، جنبه‌های مختلف محیطی نیز مورد بررسی قرار گرفت و نظریه-های مختلفی در این خصوص ایجاد گردید (جرنی^{۱۷}؛ ۲۰۱۷؛ گاربر و هفتر^{۱۸}؛ ۲۰۱۹؛ دیوال، بائومیستر، چستر و بوتشمن^{۱۹}؛ ۲۰۱۶؛ هنینگسن و هنینگسن^{۲۰}؛ ۲۰۲۰). جرنی (۲۰۱۷) مشخص نمود که رفتار مطلوب اجتماعی تحت تاثیر جنبه‌های محیطی و نشات گرفته از برخی مسائل فردی می‌باشد. بلومستین^{۲۱} و همکاران (۲۰۱۰) مشخص نمودند که محیط تاثیرگذاری مهم تری در روند تشکیل و ایجاد رفتار مطلوب اجتماعی دارد. گاربر و هفتر (۲۰۱۹) در تئوری خود مشخص نمودند که

9. Strandbu Bakken & Sletten
10. Zhang, Zhang, Wan, Hou & Rhodes
11. Xu, Shan, Li & Zhang
12. St Quinton, Brunton, Morris, Barwood & Conner
13. Wiese-Bjornstal, LaVoi & Omli
14. Eime, Young, Harvey, Charity & Payne

1. Hastie & Sharpe
2. Fabes, Carlo, Kupanoff & Laible
3. Penner, Dovidio, Piliavin & Schroeder
4. Greene
5. Geber & Hefner
6. DeWall, Baumeister, Chester & Bushman
7. Henningsen & Henningsen
8. Blumstein

کمبود مشارکت ورزشی زنان در کشور ایران سبب گردیده است تا ضعف‌های عمده‌ای بر ورزش کشور ایجاد گردد. از طرفی با توجه به اینکه جمعیت زنان در کشور، جمعیتی گسترده می‌باشد، عدم توسعه مشارکت ورزشی آنان می‌تواند آثار ناگواری را بر جامعه به جای بگذارد. از طرفی بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی می‌تواند به عنوان یک سرمایه در کشور ایران مشخص گردد که آثار رفتاری، اجتماعی و فرهنگی را به جای گذارد. این در حالی است که خلأ پژوهشی در خصوص عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان به خصوص در حوزه ورزش سبب گردیده است تا شواهد کافی در خصوص بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی در دسترس نباشد. از عدم شناسایی عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی سبب گردیده است تا امروزه در روند ایجاد و تشکیل رفتار مطلوب اجتماعی زنان در حوزه ورزش در کشور ایران مشکلات عمده‌ای وجود داشته باشد. با این توجه پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی سعی در پاسخ به این سوال دارد که عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی چه می‌باشد؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر توصیفی-تحلیلی و از روش علی و مبتنی بر مدل‌سازی معادلات ساختاری بود و از روش میدانی (به منظور گردآوری داده‌ها و جمع‌آوری اطلاعات لازم برای تحلیل آماری) استفاده شد.

فعالیت‌های ورزشی به نوعی رفتار مطلوبی را انجام داده اند. راتن و همکاران (۲۰۰۸) نیز مشخص نمودند که ورزش به عنوان یک رفتار مطلوب اجتماعی می‌بایست در ذهن و نگرش افراد نهادینه شود. در پژوهش‌های مختلفی به عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی پرداخته شده است. چئون، ریوی و تومانیس^۱ (۲۰۱۸) اظهار نمودند که آگاهی‌های فردی به عنوان یکی از عوامل مهم در ایجاد رفتار مطلوب اجتماعی در میان افراد مشخص می‌باشد. برونر^۲ و همکاران (۲۰۱۸) اعلام داشتند که در جهت توسعه رفتار مطلوب اجتماعی به واسطه ارتقا مشارکت ورزشی نیاز است تا برخی مسائل ماهیتی در خصوص ورزش و متناسب سازی ورزش با توانایی‌ها و نیازهای افراد ایجاد گردد.

سوسامست و همکاران (۲۰۱۷) نیز مشخص نمودند که اگرچه ورزش فواید بیشماری را به ارمغان می‌آورد اما پایدارسازی ورزشی در میان افراد یکی از دغدغه‌های مهم و همیشگی افراد بوده است. آنان اعلام داشتند که جهت پایدارسازی مشارکت ورزشی افراد می‌بایستی، دغدغه انجام ورزش در میان افراد ایجاد گردد که این مساله نیازمند برخی عوامل فرهنگی می‌باشد. با بررسی پژوهش‌های انجام شده مشخص گردید که پژوهش‌های جامع‌ای در جهت شناسایی عوامل موثر بر بهبود رفتار اجتماعی مطلوب با تاکید بر ورزش به انجام نرسیده است. با توجه به اهمیت تمامی گروه‌ها از جمله زنان، خلأ پژوهشی در خصوص توسعه ورزش زنان و همچنین بهبود رفتار مطلوب اجتماعی آنان کاملاً مشهود می‌باشد.

زنان به عنوان یکی از گروه‌های مهم در حوزه ورزش مشخص می‌باشد. بهبود مشارکت ورزشی زنان و ارتقا سطح فعالیت آنان در ورزش همگانی به خصوص در کشور ایران به عنوان یک مساله مهم درک می‌گردد.

شرکت‌کنندگان

جامعه آماری پژوهش را کلیه کارکنان فدراسیون ورزش همگانی، کارشناسان آگاه به حوزه ورزش همگانی در وزارت ورزش و جوانان، کارکنان هیئت ورزش همگانی استان تهران، کارشناسان ورزش همگانی سازمان شهرداری تهران را تشکیل داد که تعداد آنان حدود ۱۴۰ نفر بود. به دلیل پایین بودن حجم جامعه آماری، بر اساس روش نمونه‌گیری تمام شمار، تمامی جامعه به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد. در نهایت پس از پخش و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌های پژوهش، تعداد ۱۲۳ پرسش‌نامه مورد تحلیل قرار گرفت.

ابزار و شیوه‌های گردآوری

گردآوری اطلاعات به صورت میدانی و با استفاده از ابزار پرسش‌نامه بود. به منظور بررسی عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی از پرسش‌نامه محقق ساخته استفاده گردید. این پرسش‌نامه با توجه به روش دلفی و انجام آن در میان ۱۲ نفر از خبرگان آگاه به موضوع پژوهش طراحی گردید. این پرسش‌نامه دارای ۳۶ سوال می‌باشد. پاسخ‌های این مقیاس روی پیوستار پنج درجه‌ای لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌دهی می‌شود. میزان پایایی این پرسش‌نامه میزان ۰/۸۷

مشخص گردید. همچنین روایی این پرسش‌نامه با استفاده از بررسی نظرات برخی خبرگان ورزش مورد بررسی و تایید قرار گرفت.

روش پردازش داده‌ها

به منظور تحلیل داده‌های پژوهش حاضر از آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید. در بخش آمار توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد استفاده گردید. در بخش آزمون استنباطی از آمار کلوموگراف اسمیرنوف جهت تعیین وضعیت توزیع داده‌های پژوهش استفاده گردید. همچنین از آزمون معادلات ساختاری جهت بررسی اهداف پژوهش استفاده گردید. کلیه روند تحلیل داده‌های پژوهش حاضر در نرم افزارهای اس.پی.اس.-اس و پی.ال.ا انجام گردید.

یافته‌ها

نتایج توصیفی پژوهش حاضر نشان داد که میانگین سنی نمونه‌های پژوهش ۴۲/۴ سال بود. نتایج بخش دلفی پژوهش نشان داد که تعداد ۲۴ ریزعامل به عنوان موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی مشخص و شناسایی گردید. جدول ۱، نتایج این عوامل را نشان می‌دهد.

جدول ۱- دسته بندی عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی

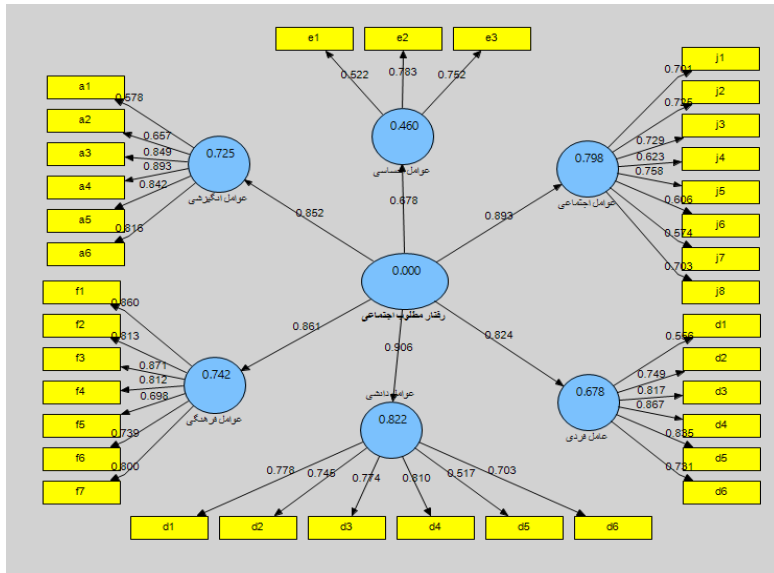
عوامل	ریزعوامل
عوامل انگیزشی	وجود مشوق‌های انگیزشی جهت جذب افراد به ورزش
	ایجاد پاداش‌های درونی و بیرونی به زنان فعال در فعالیت‌های ورزشی
	جذاب سازی محیط فعالیت‌های ورزشی
	ایجاد بستر جهت احساس خوشحالی در میان زنان شرکت کننده در فعالیت‌های ورزش همگانی
	مشخص نمودن تفاوت‌های ایجاد شده در زنان به واسطه حضور در ورزش همگانی
	بهبود جو اجتماعی ورزش همگانی جهت جذب زنان

ادامهٔ جدول ۱- دسته بندی عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی

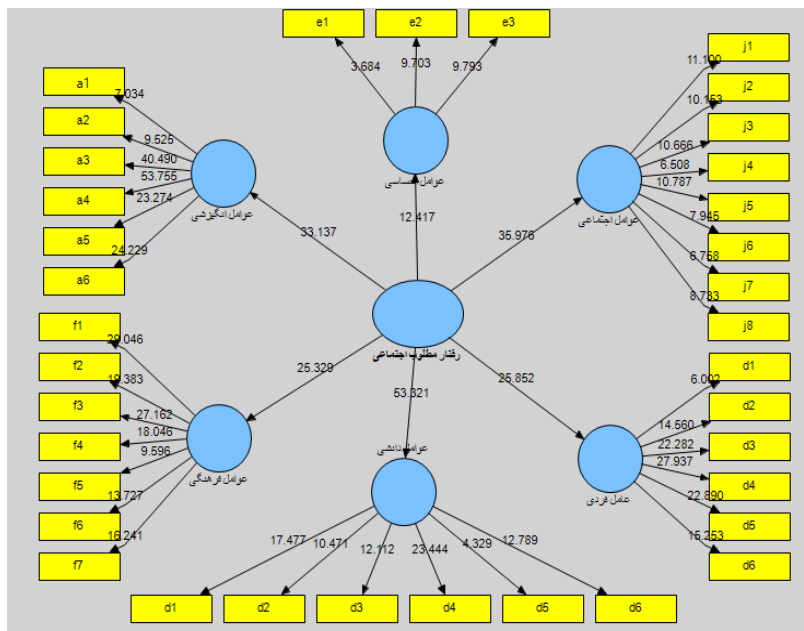
عوامل	ریزعوامل
عوامل فردی	بهبود وظیفه شناسی زنان در محیط‌های ورزشی ارائه برنامه‌های ورزشی متناسب با نیازهای زنان بهبود آمادگی ذهنی و جسمی زنان جهت حضور در فعالیت‌های مربوط به ورزش همگانی متناسب سازی برنامه‌های ورزشی برنامه ریزی شده با شرایط زمانی زنان بهبود انعطاف پذیری شخصیتی زنان در محیط‌های ورزشی ایجاد احساس نگرانی در زنان در خصوص بهبود وضعیت جسمانی خود بهبود فرهنگ مشورتی و مشارکتی در میان زنان حاضر در محیط‌های ورزشی بهبود نگرش زنان نسبت به ورزش
عوامل فرهنگی	افزایش اعتبار و شخصیت ورزش در میان زنان تمرکز بر نیازهای متنوع زنان در فعالیت‌های مربوط به ورزش همگانی مشخص نمودن ارزش‌های اجتماعی در حوزه ورزش برای زنان آموزش فعالیت‌های ورزشی به زنان متقاضی غنی سازی محیط ورزشی زنان از لحاظ مسائل معنوی
عوامل اجتماعی	روابط مناسب میان فردی در برنامه‌های ورزشی مورد اعتماد بودن خدمات ارائه شده در ورزش ارتقا صفا و صمیمیت بین فردی زنان در محیط‌های ورزشی شناسایی و کاهش موانع حضور زنان در ورزش همگانی افزایش حمایت اجتماعی از ورزش همگانی زنان کاهش محدودیت‌های اجتماعی زنان جهت حضور در فعالیت‌های مربوط به ورزش همگانی افزایش عدالت در توزیع منابع در ورزش همگانی زنان استفاده از زنان حاضر در ورزش همگانی در مسائل اجتماعی
عوامل احساسی	بهبود احساس امنیت زنان در برنامه‌های ورزشی ایجاد احساس راحتی زنان در برنامه‌های ورزشی ایجاد احساس غرور در زنان به واسطه حضور در برنامه‌های ورزشی

مشخص گردید که از نرم افزارهای واریانس محور و نرم‌افزار پی‌ال‌اس اس می‌بایستی استفاده گردد. در جهت بررسی و ارزیابی مدل پژوهش، از آزمون معادلات ساختاری استفاده گردید. شکل ۱ و ۲ و جدول ۲ مدل ساختاری و اندازه گیری مربوط به عوامل را به نمایش گذاشته است.

نتایج نشان داد که در مجموع ۳۶ ریز عامل، در شش دسته عوامل انگیزشی، عوامل دانشی، عوامل فردی، عوامل فرهنگی، عوامل اجتماعی و عوامل احساسی تقسیم بندی شدند. نتایج آزمون کلوموگراف-اسمیرنف نشان داد که توزیع داده‌های پژوهش حاضر غیرطبیعی می‌باشد. با توجه به غیرطبیعی بودن توزیع داده‌ها

شکل ۱- مدل اندازه گیری متغیرهای پژوهش

شکل ۲- ضرایب معنی داری تی متغیرهای پژوهش

جدول ۲- میزان آماره تی و تاثیر متغیرهای پژوهش

عوامل	تی	تأثیر	سطح معناداری	وضعیت
عوامل انگیزشی	۳۳/۱۳۷	۰/۸۵۲	۰/۰۰۱	تایید
عوامل احساسی	۱۲/۴۱۷	۰/۶۷۸	۰/۰۰۱	تایید
عوامل اجتماعی	۳۵/۹۷۶	۰/۸۹۳	۰/۰۰۱	تایید
عوامل فردی	۲۵/۸۵۲	۰/۸۲۴	۰/۰۰۱	تایید
عوامل دانشی	۵۳/۳۲۱	۰/۹۰۶	۰/۰۰۱	تایید
عوامل فرهنگی	۲۵/۳۲۹	۰/۸۶۱	۰/۰۰۱	تایید

بیشترین تأثیر را دارا می‌باشد. جدول شماره ۲، برخی شاخص‌های منتخب در جهت برآزش مدل را به نمایش گذاشته است.

نتایج پژوهش نشان داد که تمامی جهت بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی، عوامل انگیزشی، احساسی، اجتماعی، فردی، دانشی و فرهنگی به صورت معناداری تأثیرگذار می‌باشند. در این بین عوامل دانشی با ضریب تأثیر ۰/۹۰۶

جدول ۲- شاخص‌های برآزش مدل پژوهش

متغیرها	عوامل انگیزشی	عوامل احساسی	عوامل اجتماعی	عوامل فردی	عوامل دانشی	عوامل فرهنگی
آلفای کرونباخ	۰/۸۹	۰/۸۱	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۳	۰/۸۶
پایایی ترکیبی	۰/۹۲	۰/۸۵	۰/۹۰	۰/۹۳	۰/۸۶	۰/۸۷
روایی همگرا	۰/۵۲	۰/۴۳	۰/۴۱	۰/۴۹	۰/۴۶	۰/۴۱
آر-دو	۰/۷۲	۰/۴۶	۰/۷۹	۰/۶۷	۰/۸۲	۰/۷۴
جی.ا.اف	۰/۴۲	۰/۴۵	۰/۴۷	۰/۴۶	۰/۴۲	۰/۴۴

برخی عوامل انگیزشی، احساسی، اجتماعی، فرهنگی، فردی و دانشی در این خصوص بهبود یابد. به عبارتی ارتقا این عوامل می‌تواند بستر لازم جهت بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان در ورزش همگانی را شاهد بود. رفتار مطلوب اجتماعی زنان در ورزش همگانی در ترویج و پایدارنمودن مشارکت ورزشی زنان نقش مهمی دارد. به عبارت دیگر؛ رفتار مطلوب اجتماعی

مطابق با شاخص‌های منتخب گزارش شده و سایر شاخص‌ها از جمله روایی واگرا با روش فورنل و لارکر، مشخص گردید که مدل پژوهش حاضر از برآزش مناسبی برخوردار می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر نشان داد که در جهت بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان در ورزش همگانی نیاز است تا

می‌تواند زمینه جهت نهادینه‌سازی رفتارهای ورزشی زنان را فراهم آورد.

تعدد عوامل شناسایی شده در این خصوص بازگوکننده اهمیت رفتار مطلوب اجتماعی زنان در ورزش همگانی و همچنین ضعف‌های موجود در این حوزه می‌باشد. به عبارتی این مساله ناشی از نیاز به توجه عمیق به مساله رفتار مطلوب اجتماعی می‌باشد که سبب گردیده است تا جهت بهبود این رفتار نیازمند عوامل متعددی بود. از طرفی مرتبط بودن رفتار مطلوب اجتماعی با برخی جنبه‌های فردی، فرهنگی و اجتماعی سبب گردیده است تا در جهت توسعه آن در میان زنان نیازمند تلاش‌های گسترده در حوزه‌های مختلف می‌باشد. مطابق با نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده یک برنامه جهت تغییر رفتار در افراد می‌بایست عوامل و جنبه‌های مختلفی را مدنظر قرار دهد تا بتواند به صورت نهادینه منجر به یک تغییر رفتار مناسب و ایجاد یک رفتار مطلوب اجتماعی گردد (ژانگ و همکاران، ۲۰۲۰). این مساله سبب شده است تا در پژوهش حاضر نیز جهت ایجاد رفتار مطلوب اجتماعی در حوزه ورزش همگانی عوامل و جنبه‌های مختلفی شناسایی گردد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که در میان عوامل شناسایی شده، عوامل دانشی مهمترین عامل در جهت شکل‌گیری رفتار مطلوب اجتماعی زنان مبتنی بر ورزش همگانی می‌باشد. به عبارتی ارتقا جنبه‌های دانشی می‌تواند مسیر شکل‌گیری رفتار مطلوب اجتماعی زنان در ورزش همگانی را فراهم نماید. چگونگی و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهش خود مشخص نمودند که آگاهی و دانش نقش مهمی در شکل‌گیری رفتار مطلوب اجتماعی می‌باشد. ویدوپ و همکاران (۲۰۱۸) نیز اشاره داشتند که توجه به مسائل دانشی می‌تواند به افزایش آگاهی در خصوص بهبود رفتار مطلوب اجتماعی منجر گردد. با این توجه می‌توان اعلام داشت

که نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های چئون و همکاران (۲۰۱۸) و ویدوپ و همکاران (۲۰۱۸) همخوان می‌باشد. مطابق با نظریه فرایند پذیرش محتاطانه، تغییر رفتار در افراد ناشی از اطلاعات و دانش کسب شده می‌باشد و این دانش می‌تواند رفتارها را در افراد نهادینه سازی نماید (گلنار، ریمر و ویسوناس، ۲۰۰۸). بنابراین مسائل دانشی سبب می‌گردد تا ضرورت اولیه جهت توسعه ورزش همگانی را در نگرش افراد ایجاد گردد. در تفسیر این مساله لازم به ذکر است که عوامل دانشی به واسطه افزایش آگاهی و علم افراد به اهمیت ورزش به خصوص ورزش همگانی در ورزش زنان می‌تواند به بهبود رفتارهای مناسب در این حوزه منجر گردد. از طرفی عوامل دانشی می‌تواند شفافیت‌های لازم در جهت ایجاد تلاش زنان در خصوص رفتار مطلوب اجتماعی در ورزش همگانی را ایجاد نماید.

پژوهش حاضر همچنین مشخص نمود که در میان عوامل شناسایی شده، عوامل اجتماعی دومین عامل مهم در جهت بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی می‌باشد. تریگوئروس و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهش خود مشخص نمودند که مسائل اجتماعی به واسطه نیروی جاذبه خود نقش مهمی در جهت بهبود رفتار مطلوب اجتماعی افراد دارد. برونر و همکاران (۲۰۱۸) نیز مشخص نمودند که جنبه‌های اجتماعی به واسطه بهبود روابط بین فردی و همچنین ایجاد اعتماد و امنیت دوسویه سبب می‌گردد تا رفتار مطلوب اجتماعی افراد را تحت شعاع قرار دهد. با این توجه می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های تریگوئروس و همکاران (۲۰۲۰) و برونر و همکاران (۲۰۱۸) همخوان می‌باشد. جنبه‌های اجتماعی یکی از مسائل مهم در فرایند شکل‌گیری رفتار مطلوب اجتماعی می‌باشد. به عبارتی کنش‌های موجود در محیط سبب می‌گردد تا

اقدام نمود. همچنین با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌گردد تا افزایش اطلاعات ورزشی بانوان و همچنین ایجاد بانک اطلاعاتی جهت استفاده آنان در خصوص افزایش آگاهی ورزشی خود به بهبود رفتار مطلوب اجتماعی آنان در خصوص ورزش همگانی اقدام نمود. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا مشخص نمودن مسئولیت اجتماعی زنان در جامعه، سعی در درگیر نمودن آنان در جهت ارتقا رفتار مطلوب اجتماعی خود و دیگران با تاکید بر ورزش همگانی را داشت. با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌گردد تا اعتماد خدمات ارائه شده در ورزش همگانی به زنان، به بهبود رفتار مطلوب اجتماعی آنان اقدام نمود. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا کاهش محدودیت‌های اجتماعی زنان جهت حضور در فعالیت‌های مربوط به ورزش همگانی به بهبود رفتار مطلوب اجتماعی آنان اقدام نمود. در روند انجام پژوهش حاضر فقدان اطلاعات کافی در خصوص ورزش همگانی بانوان و همچنین دسترسی سخت و دشوار به نمونه‌های پژوهش از جمله محدودیت‌های موجود بود. با توجه به پژوهش حاضر پیشنهاد می‌گردد تا پژوهشگران به بررسی نقش مسائل فردی، محیط و ژنتیکی در شکل‌گیری رفتار مطلوب اجتماعی در خصوص ورزش همگانی بانوان اقدام نمایند. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا پژوهشگران پژوهش‌هایی به بررسی عوامل موثر بر بهبود جو اجتماعی ورزش همگانی جهت جذب زنان را به انجام رسانند.

افراد را به سمت ایجاد و نهادینه سازی یک رفتار متمایل نماید. مطابق با نظریه رفتار برنامه ریزی شده و با توجه به پژوهش های ژانگ و همکاران (۲۰۲۰) و همچنین ژئو و همکاران (۲۰۱۹) محیط اجتماعی به واسطه جذابیت های خود می تواند در قصد افراد جهت انجام ورزش و مشارکت ورزشی تاثیر گذار باشد. با توجه به تئوری رفتار برنامه ریزی شده، قصد رفتاری نقطه کلیدی در شکل گیری رفتار مطلوب اجتماعی می باشد. از این رو عوامل اجتماعی به واسطه نفوذ بر قصد رفتاری زنان می توانند به شکل گیری رفتار مطلوب اجتماعی در حوزه ورزش همگانی منجر شود. در تفسیر این مساله لازم به ذکر است که عوامل اجتماعی سبب می‌گردد تا افراد ضمن ایجاد تعامل با سایر گروه‌ها و افراد، ضمن درگیری در فعالیت‌های ورزشی به نوعی با اهمیت رفتار مطلوب اجتماعی در ورزش نیز آشنا شوند. از طرفی عوامل اجتماعی سبب می‌گردد تا به واسطه ارتقا صفا و صمیمیت بین فردی، زندگی افراد را تحت شعاع قرار دهد و در مسیر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان در ورزش همگانی تأثیرگذار باشد.

در جهت شکل گیری رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی نیاز است تا جنبه‌های مختلفی مدنظر قرار گیرد. پژوهش حاضر ضمن شناسایی عوامل اثرگذار بر رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی، سعی در بهبود شواهد علمی در این حوزه را داشت. با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با جذاب نمودن محیط‌های ورزشی به تغییرات پایدار در رفتارهای ورزشی بانوان در خصوص ورزش همگانی

منابع

1. Ayala, E. E., Waniger, K. J., Faulkner, K. P., & Riley-Schmida, A. (2020). Experiences That Affect Participation of Women and Gender Diverse Athletes in Competitive Cycling. *Journal of Outdoor Recreation, Education, and Leadership*, 12(1).
2. Bell, D. R., Post, E. G., Trigsted, S. M., Schaefer, D. A., Miller, M. C., Green, N., ... & Brooks, M. A. (2017). Sport Participation Characteristics Between Suburban and Rural High School Athletes. *Journal of Athletic Training*, 52(6), S268.

3. Blumstein, D. T., Ebensperger, L., Hayes, L., Vásquez, R. A., Ahern, T. H., Burger, J. R., ... & Herrera, E. A. (2010). Towards an integrative understanding of social behavior: new models and new opportunities. *Frontiers in Behavioral Neuroscience*, 4, 34: 1-9.
4. Bruner, M. W., Boardley, I. D., Benson, A. J., Wilson, K. S., Root, Z., Turnnidge, J., ... & Côté, J. (2018). Disentangling the relations between social identity and prosocial and antisocial behavior in competitive youth sport. *Journal of youth and adolescence*, 47(5), 1113-1127.
5. Bruner, M. W., Boardley, I. D., & Côté, J. (2014). Social identity and prosocial and antisocial behavior in youth sport. *Psychology of sport and exercise*, 15(1), 56-64.
6. Cheon, S. H., Reeve, J., & Ntoumanis, N. (2018). A needs-supportive intervention to help PE teachers enhance students' prosocial behavior and diminish antisocial behavior. *Psychology of Sport and Exercise*, 35, 74-88.
7. Darcy, S., Lock, D., & Taylor, T. (2017). Enabling inclusive sport participation: Effects of disability and support needs on constraints to sport participation. *Leisure Sciences*, 39(1), 20-41.
8. DeWall, C. N., Baumeister, R. F., Chester, D. S., & Bushman, B. J. (2016). How often does currently felt emotion predict social behavior and judgment? A meta-analytic test of two theories. *Emotion Review*, 8(2), 136-143.
9. Eime, R. M., Young, J. A., Harvey, J. T., Charity, M. J., & Payne, W. R. (2013). A systematic review of the psychological and social benefits of participation in sport for children and adolescents: informing development of a conceptual model of health through sport. *International journal of behavioral nutrition and physical activity*, 10(1), 98.
10. Fabes, R. A., Carlo, G., Kupanoff, K., & Laible, D. (1999). Early adolescence and prosocial/moral behavior I: The role of individual processes. *The Journal of Early Adolescence*, 19(1), 5-16.
11. Geber, S., & Hefner, D. (2019). Social norms as communicative phenomena: A communication perspective on the theory of normative social behavior. *SCM Studies in Communication and Media*, 8(1), 6-28.
12. Glanz, K., Rimer, B. K., & Viswanath, K. (Eds.). (2008). Health behavior and health education: theory, research, and practice. *John Wiley & Sons*.
13. Greene, R. R. (2017). Human behavior theory, person-in-environment, and social work method. In *Human behavior theory and social work practice*. Routledge. 1-30.
14. Harrison, P. A., & Narayan, G. (2003). Differences in behavior, psychological factors, and environmental factors associated with participation in school sports and other activities in adolescence. *Journal of school health*, 73(3), 113-120.
15. Hastie, P. A., & Sharpe, T. (1999). Effects of a sport education curriculum on the positive social behavior of at-risk rural adolescent boys. *Journal of education for students placed at risk*, 4(4), 417-430.
16. Henningsen, M. L. M., & Henningsen, D. D. (2020). Cheating, Pluralistic Ignorance, and the Theory of Normative Social Behavior. *Southern Communication Journal*, 85(1), 16-27.
17. Khezerlo, Gh; Molayi, F. & Tayefnia, M. (2016). The Role of Favorable Social Behavior in the Promotion of Social Capital Structures, First National Conference on Sustainable Good (Study and Evaluation of Good Affairs in Iran), *Alaa Leadership Charity Foundation*, 1-10.

18. Penner, L. A., Dovidio, J. F., Piliavin, J. A., & Schroeder, D. A. (2005). Prosocial behavior: Multilevel perspectives. *Annu. Rev. Psychol.*, 56, 365-392.
19. Reece, L. J., McInerney, C., Blazek, K., Foley, B. C., Schmutz, L., Bellew, B., & Bauman, A. E. (2020). Reducing financial barriers through the implementation of voucher incentives to promote children's participation in community sport in Australia. *BMC Public Health*, 20(1), 1-7.
20. Rutten, E. A., Deković, M., Stams, G. J. J., Schuengel, C., Hoeksma, J. B., & Biesta, G. J. (2008). On-and off-field antisocial and prosocial behavior in adolescent soccer players: A multilevel study. *Journal of adolescence*, 31(3), 371-387.
21. Rutten, E. A., Stams, G. J. J., Biesta, G. J., Schuengel, C., Dirks, E., & Hoeksma, J. B. (2007). The contribution of organized youth sport to antisocial and prosocial behavior in adolescent athletes. *Journal of youth and adolescence*, 36(3), 255-264.
22. Scheerder, A. W., & Claes, E. (2017). Sport policy systems and sport federations. A *cross-national perspective*, 263-282.
23. Sousa-Mast, F. R. D., Reis, A. C., & Puhse, U. (2017). Politics and the democratization of sport: discussing the sport participation legacy of the Rio 2016 Olympic Games. Mega Events Footprints: Past, Present and Future= As Pegadas dos Megaeventos Esportivos: Passado, *Presene e Futuro*, 748-768.
24. Strandbu, Å., Bakken, A., & Sletten, M. A. (2019). Exploring the minority-majority gap in sport participation: different patterns for boys and girls?. *Sport in Society*, 22(4), 606-624.
25. St Quinton, T., Brunton, J., Morris, B., Barwood, M., & Conner, M. (2018). Promoting sports participation in the united kingdom; a theory-based approach. *Journal of Exercise, Movement, and Sport (SCAPPS refereed abstracts repository)*, 50(1), 303-303.
26. Trigueros, R., Alias, A., Gallardo, A. M., García-Tascón, M., & Aguilar-Parra, J. M. (2020). Validation and Adaptation of the Prosocial and Antisocial Behavior in Sport Scale to the Spanish context of Physical Education. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(2), 477.
27. Xu, Z., Shan, J., Li, J., & Zhang, W. (2020). Extending the theory of planned behavior to predict public participation behavior in air pollution control: Beijing, China. *Journal of Environmental Planning and Management*, 63(4), 669-688.
28. Widdop, P., King, N., Parnell, D., Cutts, D., & Millward, P. (2018). Austerity, policy and sport participation in England. *International journal of sport policy and politics*, 10(1), 7-24.
29. Wiese-Bjornstal, D. M., LaVoi, N. M., & Omli, J. (2009). development and sport participation. *Handbook of Sports Medicine and Science, Sport Psychology*, 97.
30. Zhang, R., Zhang, C. Q., Wan, K., Hou, Y. S., & Rhodes, R. E. (2020). Integrating perceptions of the school neighbourhood environment with constructs from the theory of planned behaviour when predicting transport-related cycling among Chinese college students. *European journal of sport science*, 1-10.

ارجاع‌دهی

نوذری، ولی؛ عربی، محمد؛ و علم، شهرام. (۱۳۹۹). ارائه مدل عوامل موثر بر بهبود رفتار مطلوب اجتماعی زنان با تاکید بر ورزش همگانی. *مطالعات روان‌شناسی ورزشی*، ۹(۳۱)، ص. ۷۸-۲۶۳. شناسه دیجیتال: 10.22089/spsyj.2019.7517.1805

Nowzari, V; Arabi, M; & Alam, Sh. (2020). Investigating the Factors Influencing Improvement of Socially Desirable Behavior of Women with Emphasis on Public Sport. *Sport Psychology Studies*, 9(31); Pp: 263-78. In Persian. DOI: 10.22089/spsyj.2019.7517.1805